

Minea

Joulukuun 10.

**Pyhien marttyyrien Menas
Sulovisertäjän, Hermogeneksen ja
Eugrafoksen muisto**

Julkaistu Ortodoksi.netissä 15.12.2008

Ehtoopalveluksessa

Avuksihuutostikiirat, 1.säv.

Autuas marttyyri Menas, / vahvana Sinä kestit jalkojesi silpomisen, / silmiesi puhkaisemisen ja Jumalaa julistavan kielesi katkaisemisen / luottaen jumalalliseen palkintoon. // Rukoile, että meidän sieluillemme lahjoitettaisiin rauha ja suuri armo.

Kunniakas Hermogenes / kesti mielellään käsien silpomisen ja jalkojen katkaisemisen, / ja monesti tulessa paistettuna osoitti sydämen lämpöä liittyneenä Jumalaan, // jota hän nyt rukoilee lahjoittamaan meidän sieluillemme rauhan ja suuren armon.

Jäsenenne murskattuina teidät, viisaat ja pyhät, / viskattiin meren lahteen, mutta paremmalla päätöksellä te saavutitte nautinnon tyynen sataman / ja hukutitte käärmeen pahuuden. // Rukoilkaa, että meidän sieluillemme lahjoitettaisiin rauha ja suuri armo.

Toisia stikiiroita, 4.säv.

Valorikkaitten tähtien tavoin te, voittoisat marttyyrit, / koititte kirkon taivaalla / ja valistatte koko luomakunnan taistojenne valkeudella ja ihmeitten kirkkaudella. / Sentähden me tänään riemuiten vietämme valoisaa ja pyhää muistoanne, // oi autuaat sepeleen kantajat.

Suureen ääneen me ylistämme Sinua, suloisesti visertävää lintua, / kunniakasta Menasta, joka kutsuit taistojen lehtoon seuraajaksesi Hermogeneksen ja Eugrafoksen. / Heidän kanssaan Sinä revit rikki vihollisen moninaiset ansalangat // ja lensit jumalallisille kartanoille, taivaan pesään.

Autuaat marttyyrit, / vailla käsiä ja jalkoja, / pääanne katkaistuna, silvottuina ja kaikenlaisiin muihinkin kidutuksiin alistettuina / te ette kieltäneet Kristusta ettekä uhranneet epäjumalille, // vaan iloiten siirrytte ajallisesta elämästä iankaikkiseen ja jumalalliseen elämään.

Kunnia... 6.säv.

Voittoisa sulovisertäjä Menas, / totisesti osoittautui Sinun kielesi kerkeän kirjurin kynäksi, / kun se selvästi kertoi jumalallisesta uskosta ja pelastavaisista opeista, / joissa Jumala saa kunnian. / Sinä osoitit ihanaksi myös Hermogeneksen, / joka Sinun kauttasi sai jumalallisen kasteen, / ja todistit hänet Sinua hyvin seuranneen Eugrafoksen kanssa taistelutoveriksesi ja osalliseksi kilvastasi. / Kun te nyt seisotte uskalluksella Vapahtajan valtaistuimen edessä, // älkää lakatko rukoilemasta meidän sielujemme puolesta.

Nyt... Jumalansynnyttäjän stikiira, 6.säv.

Oi Isän ja Hengen kanssa yksiolennollinen ainosyntyinen Poika, / joka sekoittumatta tulit lihaksi Neitseestä, / niinkuin itse tiedät, varjele laumasi puhtaudessa // ja ohjaa sitä rauhassa ja yksimielisyydessä.

Tai kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle, 6.säv.

Vapahtaja, kun puhdas Neitsyt, Sinun Äitisi, / näki, kuinka lainrikkojakansa epäoikeudenmukaisesti naulitsi Sinut puulle, / hänen sisimpänsä haavoittui, // niin kuin Simeon oli ennustanut.

Oktoehoksen **virrelmästikiirat**

Kunnia... 6.säv.

Marttyyrien kuoro, / viisaat Menas, Eugrafos ja Hermogenes, / ovat tänään osoittautuneet uskovaisten jumaliseksi puolustajaksi, / sillä he kukistivat hirmuvaltiaitten koko jumalattomuuden. / Kolmivaloisen Kolminaisuuden lukuisina ja jumalallisen valistuksen kirkastamina / he nyt riemuitsevat ruumiittomien kuorojen kanssa // rukoillen Jumalaa ja Vapahtajaa meidän sielujemme puolesta.

Nyt... Jumalansynnyttäjän stikiira, 6.säv.

Pyhä ja puhdas Jumalansynnyttäjä, / Sinä maailman toivo, / levitä puhtaat kätesi, joissa kannoit Jumalaa, // ja varjele meitä kaikelta väkivaltaiselta vihalta.

Nyt... Tai kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle, 6.säv.

Ristiinnaulittuna Sinä, pitkämielinen, / järkytit koko maan, mutta vahvistit uskovaisten sielut. / Sentähden me veisuin ylistämme // ja rakkaudella kumarramme käsittämätöntä voimaasi.

Tropari, 8.säv.

Pidättyväisyyden avulla torjuttuaan himojen tulisen raivon ja liikkeet / marttyyrit saivat Kristuksen armon karkottaa sairasten taudit / ja tehdä ihmeitä lopun jälkeenkin elävinä. / Totisesti suuri ihme! / Paljaista luista kumpuaa parannuksia! // Kunnia olkoon ainoalle Jumalallemme.

Aamupalveluksessa

Oktoehoksen kanonit ja tämä **pyhien kanoni**, jonka akrostikon on: Veisuin ylistän vahvoja, seppelöityjä marttyyreja. Joosef.

1. veisu. 1.säv. Irmossi

Kristus syntyy, kiittäkää! / Kristus taivaasta vastaan ottakaa! / Kristus maan päällä, yletkää korkeuteen! / Veisatkoon Herralle koko maa, / ja ihmiset riemuiten ylistäkööt Häntä, // sillä Hän on kunnioitettu!

Troparit

Te kunnian seppelein kaunistetut ja Jumalan valtaistuimen edessä seisovat, jumalallisen valkeuden täyttämät marttyyrit, pelastakaa himojen mustuudesta meidät, jotka rakkaudella vietämme valoisaa muistoanne.

Rakastaen jumalallista kunniaa ja Jumalan kauneuden lumoamina te, marttyyrit, torjuitte elämän nautinnot ja kaiken loistavan vallan, ja saavutitte kuoleman kautta loppumattoman elämän.

Jumalallista kiivautta palaen viisaat Hermogenes ja Menas sammuttivat jumalankieltämisen tulen ja osoittautuivat uskon kautta kaikille jumalisuuden valoa säteileviksi valaisimiksi.

Jumalansynnyttäjälle

Oi nuhteeton ja puhdas Neitsyt, rukoile hartaasti Herraa ja Valtiasta, joka tuli keskuuteemme otettuaan ruumiin Sinun veristäsi, että Hän päästäisi palvelijasi himojen vallasta.

3. veisu. Irmossi

Ennen kaikkia aikoja Isästä eroamattomasti syntyneelle Pojalle / ja viimeisinä aikoina Neitseestä ihmiseksi tullee Kristukselle huutakaamme: / Pyhä olet Sinä, Herra, // joka meille armon sarven ylensit!

Troparit

Taivaallisen säteilyn kirkastamat pyhät marttyyrit hajottivat epäjumalten eksytyksen pimeyden ja nyt säteilevät parannusten valkeutta meille, jotka veisaamme kaikkien Jumalalle: Pyhä olet Sinä, Herra!

Oi ihmeellinen marttyyri Menas, elävän Herran kuolema esikuvanasi Sinä murskasit hirmuvaltiaan ja vihollisen pään, sillä miehuullisesti Sinä pidit jalkasi marttyyriuden varman tien perustuksella.

Hermogenes ylisti veisuin Vapahtajaa, kun hänen kätensä katkaistiin, verensä värillä hän selvästi kirkasti papillisen asunsa ja osoittautui armossaan lihassa kärsineen seuraajaksi.

Jumalansynnyttäjälle

Oi Neitsyt, löydettyään yksin Sinut naisten joukosta kauneudessasi ihanaksi Kristus tuli Sinun kohdustasi ruumista kantaen ja kirkasti meidän sukumme. Sentähden me Sinua kunnioitamme.

Irmossi

Ennen kaikkia aikoja Isästä eroamattomasti syntyneelle Pojalle / ja viimeisinä aikoina Neitseestä ihmiseksi tullee Kristukselle huutakaamme: / Pyhä olet Sinä, Herra, // joka meille armon sarven ylensit!

Katismatropari, 8.säv.

Hyljäten maallisen kunnian Menas, Hermogenes ja kunniakas Eugrafos / siivittyivät jumalalliseen kunniaan ja lihaa säästämättä kestivät auliisti hirveitten kidutusten suuren määrän. / Niin he kuolleina meren syvyyteen viskattuina ohjautuivat taivaan satamaan. / Huutakaamme heille uskolla: Rukoilkaa Kristusta Jumalaa, / että Hän antaisi rikkomusten päästön meille, // jotka rakkaudella vietämme pyhää muistojuhlaanne!

Kunnia... 1.säv.

Pyhän Kolminaisuuden puhdas pari, ihmeellinen Menas ja kuulu Hermogenes / polkivat miehuullisesti maahan monijumalaisen korskeuden, / ja käytyään pyhän tiensä loppuun // he saivat Hengen voimalla taivaasta voittoseppeleet.

Nyt... **Jumalansynnyttäjän tropari**, 1.säv.

Jumalallisen Hengen kautta Sinä, viaton ja puhdas, / sijoitit kohtuusi kaikkien Tekijän, Jumalasi ja Luojaasi, / ja synnytit Hänet turmeluksetta. // Häntä kunnioittaen me veisuin ylistämme Sinua, Neitsyt, kunnian Kuninkaan palatsia ja maailman lunastusta.

Tai **kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle**, 1.säv.

Oi puhdas ja viaton Neitsyt, siunattu Maria, / syntisten turva ja suoja ja maailman vahvistus, / Sinun sydämesi lävisti totisesti miekka, // kun näit poikasi ristille ylennettynä.

4. veisu. Irmossi

Kristus, Sinä olet Iisain kannosta versonut vesa ja siitä puhjennut kukka. / Oi suuresti ylistetty ruumiiton Jumala! / Sinä tulit ihmiseksi puhtaasta Neitseestä ikään kuin olisit laskeutunut alas metsäiseltä vuorelta. // Kunnia olkoon voimallesi, oi Herra!

Troparit

Kun Sinä, Menas, julistit valonkirkkaita lakeja, Sinä kestit silmiesi laittoman puhkaisemisen huolella suunnaten sydämesi silmät laskemattomaan Valkeuteen ja veisaten riemuisasti: Kunnia olkoon voimallesi, oi Herra!

Oi viisas, Sinun kielesi osoittautui Hengen tulen teroittamaksi, kun se katkaistiin, sillä visertäen Sinä kerroit Jumalan ihmeistä ja johdatit mielettömän tuomarin jumalisuuteen Luojan suureksi kunniaksi.

Kärsimyksissä suuresti kärsivällisen Hermogeneen jalat katkaistiin, mutta hän tallasi käärmeen pään vakain mielin käydessään marttyyriuden tietä, joka johtaa taivaallisen kirkkauden elämään.

Säilyttäen sielusi haavoittumattomana Kristus ilmestyi Sinulle, Menas, parantaen haavasi ja kehottaen Sinua miehuulliseen kärsivällisyyteen, sillä armon Haluaja halusi Sinun kauttasi toteuttaa kaikkien pyhien pelastuksen.

Jumalansynnyttäjälle

Oi veisuin ylistettävä puhdas Neitsyt, Sinä versoit Iisain juurista sauvana, josta puhkesi kukkaan koko luomakunnan Istuttaja, Hän joka kuihdutti hedelmättömän tiedon kasvit ja istutti meihin totisen, jumalisen uskon.

5. veisu. Irmossi

Rauhan Jumala ja laupeuden Isä! / Sinä lähetit meille suuren neuvosi enkelin, / joka antaa meille rauhan. / Sen tähden johdettuina Jumalan tuntemisen valkeuteen me yöstä alkaen valvomme / ja ylistystä veisaamme Sinulle, // oi ihmisiä rakastava.

Troparit

Marttyyrit huusivat yhdessä lainrikkojatuomarille: Miksi turhaan pauhaat? Voiman antaja on kanssamme, Hän joka on ainoa voimassaan kukistamaton. Hänen tähtensä me vahvoina kestäimme kidutukset.

Äkillinen oli Hermogeneksen kääntyminen Herran puoleen. Pesossa hänet puhdistettiin ja jumalallisesta päätöksestä hän sai piispuuden valon valistaen opetuksillaan ne, jotka ovat hirveitten tekojen yössä.

Jättäen puhetaitajien kokemattoman järkeilyn te, marttyyrit, tulitte oppimattomien saaliiksi, sillä Henki antoi teille totisen viisauden ja teki uskon kautta teidät voimallisiksi kestäväksi kidutusten kaikki myrskyt.

Jumalansynnyttäjälle

Puhdas Neitsyt, Sinä osoitautuit pyhiä enkeleitä korkeammaksi synnyttäessäsi suuren neuvon Enkelin, Jumalan ja Emmanuelin, joka sanomattomassa laupeudessaan laskeutui ja teki ihmiset taivaallisiksi.

6. veisu. Irmossi

Ikään kuin lapsen sylki meripeto vatsastaan Joonan / samanlaisena kuin oli hänet niellytkin. / Samoin Sana, joka asui Neitseessä, / otti hänestä muodon ja syntyi maailmaan, / mutta säilytti synnyttäjensä puhtauden koskemattomana, // sillä Jumalalle oli turmelus vierasta.

Troparit

Sinä, Kaikkivoimallinen, pelastit pedosta Joonan, joka kuvasi kolmipäiväistä hautaasi. Mereen heitettyjen marttyyrien ruumiit Sinä ohjasit haudan tyyneen satamaan sinne, mihin jumalallisesti halusit meidän uskovaisten hyväksi.

Oi kukistamattomat, autuaat marttyyrit, syvyys antoi teidän ruumiinne kuivalle maalle taivaallisten enkelten käydessä edellä ja osoittaessa kaikille, että teidän hautanne on parannusten lähde ja sielun himojen vapautus.

Hengelliset joukot hämmästyivät teidän kärsivällisyyttänne, kuinka te, marttyyrit, ruumiissa ollen voititte lihattoman lohikäärmeen ja saitte voiton sepeleet. Nyt te seisotte Jumalan valtaistuimen edessä jumalallista valkeutta säteillen.

Jumalansynnyttäjälle

Sinuun asti, oi pyhä Neitsyt, kesti kuolema, sillä Sinä synnytit Kristuksen. Hän lahjoittaa kuolemattoman ja jumalallisen riemun niille, jotka uskovat Häneen puhtaasti. Rukoile, että Hän pelastaisi vaaroista palvelijasi.

Irmossi

Ikään kuin lapsen sylki meripeto vatsastaan Joonan / samanlaisena kuin oli hänet niellytkin. / Samoin Sana, joka asui Neitseessä, / otti hänestä muodon ja syntyi maailmaan, / mutta säilytti synnyttäjensä puhtauden koskemattomana, // sillä Jumalalle oli turmelus vierasta.

Kontakki, 4.säv.

Herra tempaisi Sinut, oi Menas, / ajallisesta armeijasta / ja osoitti Sinut taistelutovereinesi turmeluksettoman perilliseksi. // Hän antaa Sinulle katoamattoman sepeleen.

Iikossi

Veisuin minä seppelöin Sinun juhlasasi, oi Herran taistelija, / veisuin minä ylistän taistojaasi, / sillä kaikkien ainoan Luojan tähden / Sinut koeteltiin niinkuin kulta pätsissä, / eikä lainrikkojien paljous

kyennyt järkyttämään vakaata mieltäsi, / jonka Kristus ylhäältä käsin vahvisti taisteluun. // Hän antaa Sinulle katoamattoman seppeleen.

Synaksario

Saman kuun 10:ntenä päivänä muistelemme Kristuksen pyhien marttyyrien, Menas Sulovisertäjän, Hermogeneksen ja Eugrafoksen taistelua.

Säkeitä

Vaikka Menaksella silvottuna ei ole, millä visertää, hän kuitenkin tukkii visertäen jumalattomuuden suun.

Syljettyään pois jumalattomuuden Hermogenes tuli miekan kautta jumalisuuden marttyyriksi.

Kestettyäsi miekan iskut Sinä, Eugrafos, osoitit Jumalan hyvin kirjoittavaksi, kerkeäksi kynäksi.

Kymmenentenä suloisesti visertävä Menas taivutti kaulansa miekan edessä.

Samana päivänä pyhä Gemellos kuoli ristiin naulittuna.

Säkeitä

Ristiinnaulitun Jumalan tähden Gemellos kesti riemuiten puulle naulitsemisen.

Samana päivänä pyhittäjäisämme Thomas Defourkinoksen muisto.

Miekka surmasi pappismarttyyri Theoteknosken.

Pyhä marttyyri Marianos kuoli kivitettynä.

Pyhä marttyyri Eugenios kuoli puilla piestynä.

Heidän pyhien esirukoustensa tähden, Jumala, armahda meitä. Amen.

7. veisu. Irmossi

Hurskauteen kasvatetut nuorukaiset ylenkatsoivat jumalattoman käskyä / eivätkä tulen uhkaavaa vaaraa pelästyneet, / vaan liekkien keskellä veisasivat: // Kiitetty olet Sinä, isiemme Jumala.

Troparit

Riemuitsevin sieluin te, taistelijat, pääsitte asumaan sinne, missä kaikuu puhtaasti juhlaa viettävien ääni, ja täynnä hyvää mieltä te veisaatte: Kiitetty olet Sinä, isiemme Jumala.

Hermogenes huusi: Suloinen on se kuolema, jonka kärsin, sillä Kristus on minun elämäni ja kuolema ääretön voitto. Katkaistakoon jäseneni, kun minä rakkaudella veisaan: Kiitetty olet Sinä, isiemme Jumala.

Oi viisas Eugrafos, vakain mielin Sinä kirjoitit elävien kirjaan, sillä kun pääsi katkaistiin, Sinä ratsasti omassa veressäsi ikäänkuin vaunuissa ja siirryit illattomaan valkeuteen.

Jumalansynnyttäjälle

Oi Neitsyt, polttamatta kohtuasi ja järkyttämättä neitseyden merkkejä lihaksi tullut Sana saapui Sinusta antaen turmeluksettomuuden ja elämän meille, jotka veisaamme: Kiitetty olet Sinä, isiemme Jumala.

8. veisu. Irmossi

Kastetta synnyttävä pätsi oli tavattoman ihmeen esikuvana, / sillä se ei polttanut sisäänsä heitettyjä nuorukaisia. / Niin ei jumaluuden tulikaan polttanut Neitsyttä, / johon se sijoittui. / Sen tähden ylistäen veisatkaamme: // Koko luomakunta kiittääköön Herraa ja ylistäköön Häntä kaikkina aikoina.

Troparit

Oi Jumalassa viisas Menas, turhanaikainen repesi Sinun jalkojesi polkemana, sillä silmien ja kielen poistaminen ei järkyttänyt mieltäsi paremmasta asemasta. Sentähden Sinä huusit iloiten: Koko luomakunta kiittääköön Herraa ja ylistäköön Häntä kaikkina aikoina.

Kun mieletön tuomari raa'alla päätöksellä vei Sinulta, viisas Hermogenes, molemmat kädet ja jalat, Silloin Sinä palkinnon saavuttaneena veisatit riemuiten Kristukselle: Koko luomakunta kiittääköön Herraa ja ylistäköön Häntä kaikkina aikoina.

Veisuin minä ylistän Menaksen jumalallisia taistoja ja kunnioitan Hermogeneksen kilpaa. Minä kumarran teidän jäännöksiänne ja veisuin kerron tuskistanne, kahleistanne, vainostanne ja kidutuksestanne, joiden kautta te siirryitte elämään huutaen: Koko luomakunta kiittääköön Herraa ja ylistäköön Häntä kaikkina aikoina.

Jumalansynnyttäjälle

Oi Neitsyt, me tunnemme Sinut mannaa kantavaksi astiaksi, jumaluuden arkiksi ja pöydäksi, lampunjalaksi, Jumalan valtaistuimeksi ja palatsiksi sekä sillaksi, joka johdatat jumalalliseen elämään ne, jotka veisaavat: Koko luomakunta kiittääköön Herraa ja ylistäköön Häntä kaikkina aikoina.

Irmossi

Kastetta synnyttävä pätsi oli tavattoman ihmeen esikuvana, / sillä se ei polttanut sisäänsä heitettyjä nuorukaisia. / Niin ei jumaluuden tulikaan polttanut Neitsyttä, / johon se sijoittui. / Sen tähden ylistäen veisatkaamme: // Koko luomakunta kiittääköön Herraa ja ylistäköön Häntä kaikkina aikoina.

9. veisu. Irmossi

Sinun puhtaan synnyttämisesi ennuskuvaksi näyttäytyi orjantappurapensas, / ilmiliekissä palava, mutta tulesa kulumaton. / Ja nyt me rukoilemme Sinua: / Sammuta meitä vastaan raivoava kiusausten pätsi, / että me Sinua, oi Jumalansynnyttäjä, // lakkaamatta ylistäisimme.

Troparit

Katso, kirkastuneitten marttyyrien valoa loistava juhla on koittanut kaikille. Se valaisee maailman ääret ja poistaa sielujen sokeuden. Käykäämme halulla ammentamaan pyhitystä.

Oi suurmarttyyrit, me pyydämme, rukoilkaa aina Jumalaa, jonka edessä seisotte, antamaan niitä taivaallisia hyvyyksiä, joista olette osalliset, ja sitä kunniaa, jonka olette saaneet, meille, jotka uskolla kunnioitamme valoisaa muistoanne.

Oi Jumalassa viisaat, ruumiinne ja sielunne te kannoitte kaikkien Luojalle viattomana uhrina, kun teidät poltettiin kidutusten tulella. Teidät luettiin marttyyrien kuoroihin ja nyt te säteilette suunnatonta valkeutta.

Marttyyrien jumalallinen kuoro, Jumalassa viisaat Menas, Hermogenes ja Eugrafos, pääsivät asumaan valoisiin majoihin ja nyt he seisovat Isän, Pojan ja Pyhän Hengen edessä selvästi osallisina jumaloitumisesta.

Jumalansynnyttäjälle

Hyljätty luontomme sai nähdä Sinun synnytyksesi salamoivan kirkkauden, oi viaton, ja pelastui tietämättömyyden yöstä ja himojen pimeästä sekasorrosta. Sentähden me kunnioitamme Sinua pelastuksemme alkusyynä.

Irmossi

Sinun puhtaan synnyttämisesi ennuskuvaksi näyttäytyi orjantappurapensas, / ilmiliekissä palava, mutta tulella kulumaton. / Ja nyt me rukoilemme Sinua: / Sammuta meitä vastaan raivoava kiusausten pätsi, / että me Sinua, oi Jumalansynnyttäjä, // lakkaamatta ylistäisimme.

Eksapostilario, 3.säv.

Taidokkain sanoin ja jumalallisin ihmein Sinä, Menas, / sait taistelutoveriksesi pyhän Hermogeneksen. // Hänen ja Eugrafoksen kanssa me iloiten ylistämme Sinua.

Jumalansynnyttäjän eksapostilario, 3.säv.

Päästä uhkaavasta tulesta minut, / oi Jumalansynnyttäjä Maria, / Sinä maasta syntyneiden hyvä osa, syntisten puolustaja, / kristittyjen ainoa toivo // ja koko maailman pelastus.

Virrelmästikiiroina oktoehoksen stikiirat

Kunnia... 6.säv.

Taas on meille koittanut maailman valistajien, / Menaksen, Hermogeneksen ja Eugrafoksen vuosittainen muisto, / joka valistaa uskovaisten sydämet, / kun he taistelivat ristin kautta Kristuksen tähden. / Sentähden kantakaamme veisu Kristukselle, meidän Jumalallemme, // joka seppelöi heidät kunnialla ja kirkkaudella.

Nyt... Jumalansynnyttäjän stikiira, 6.säv.

Oi Jumalansynnyttäjä Neitsyt, / me tiedämme, että Jumala tuli Sinusta lihaksi. // Rukoile, että Hän pelastaisi meidän sielumme.

Tai **kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle**, 6.säv.

Oi Kristus, / kun Synnyttäjäsi näki Sinut puulle naulattuna, / hänen sydämensä haavoittui ja hän huusi valittaen: // Oi Poikani, nouse ylös, että saisin veisuin ylistää ylösnousemustasi.

Aamupalveluksen loppuosa ja päätös.

Julkaistu Ortodoksi.netissä 15.12.2008